

Folkethinget altsaa lige saa lidt som Ministeren kunde tage det let med sin Beslutning over for denne Mand. Det være saare langt fra mig at ville nedbryde Følelsen af Ansvar hos det ærede Folkething eller dets Medlemmer. Ingen skulde mere end jeg være villig til at anerkjende det og paaskjønne det, naar det ærede Folkething viste sig at være gjennemtrængt af Følelsen af det Ansvar, som det har lige over for den Enkelte som over for Samfundet med Hensyn til de Beslutninger, det tager. Men uagtet jeg saaledes for saa vidt ikke bestrider, hvad den ærede Ordfører udtalte, tillader jeg mig dog at formene, at Sagen stiller sig noget anderledes, naar man spørger om, hvorledes den enkelte Mand er stillet, som har at tage den første Beslutning paa sit Ansvar. Jeg tror, at den enkelte Mand altid føler sit Ansvar en hel Del tungere end en Forsamling.

Steenstrup: Jeg skal blot tillade mig at bemærke, at naar jeg stemmer imod Forslaget under Nr. 20, saa er det ikke af de Grunde, som ere fremkomne fra de ærede Medlemmer bagved mig og ikke heller af de Grunde, som ere fremsatte af det ærede Mindretal. Det er jo et meget ømt Punkt at røre ved, og man har jo ofte ikke villet udtale, hvad man mente. Jeg skal kun sige, at naar jeg stemmer imod Forslaget, saa er det af en Grund, som de Herrer ville kunne se

omstændelig omtalt i Straffelovens tredie Kapitel. Mere skal jeg ikke sige.

Ordføreren (Berg): Jeg skulde ikke komme tilbage til de Ytringer, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Klein) nu sidst, hvis han ikke havde brugt Ordet „underlægge“, at jeg vilde underlægge hans Handlemaade Motiver, som han mente klart fremgik, at han ikke havde. Det ærede Medlem er aldeles uberettiget til at bruge det Udtryk overfor mig. Jeg har aldrig sagt og heller aldrig ment, at det ærede Medlem i Afgjørelsens Dieblit, da han skulde bestemme, om han vilde tildele den Vedkommende Pension eller ikke, lod sig lede af noget som helst Sagen uvedkommende Hensyn. Det har jeg aldrig sagt og aldrig ment, men jeg har sagt, at det ærede Medlem ifølge sine egne Udtalelser og den Betoning, han gav enkelte Ytringer i sit tidligere Foredrag, har ladet fremstikke, at han har tvøvet med en Undersøgelse og den derpaa følgende Afgjøvelse, fordi han havde en Formening om, at der stak ogsaa den væmmelige Politik Hovedet i Beiret. Dette har jeg ikke underlagt det ærede Medlem, men det har det ærede Medlem efter min fulde Overbevisning tydelig nok selv givet mig Anledning til at mene; og jeg paaviste da, at dette maatte bero paa en Misforstaaelse.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, blev Forhandlingen sluttet, og man gik til Afstemning, hvorved

1) Forslag under Nr. 2 til § 3 af Udvalgets Flertal (Berg, Bøjsen, Bønløkke, Dam, S. Madsen, A. Nielsen, Th. Nielsen og Tauber):

Post 1. (Rente af Reserverefonden). (Bet. Nr. 10).

Summen 1,642,000 Kr. forhøies med 480,000 Kr.

vedtoges med 53 Stemmer mod 21.

Lovforslagets § 3, med den vedtagne Ændring, saalydende:

Renter af Statsaktiverne føres til Indtægt med 5,187,694 Kr. 36 Ore.

vedtoges uden Afstemning.

2) Forslag under Nr. 18 til § 9 af Udvalgets Flertal under Nr. 2:

Post 1. (Rente af Kassebeholdningen). (Bet. Nr. 35 og 10).

Summen 300,000 Kr. forhøies med 200,000 Kr.

vedtoges med 56 Stemmer mod 18.

Lovforslagets § 9, med den vedtagne Ændring, saalydende:

Udførlige Indtægter beregnes til nedenstaaende 887,772 Kr. 8 Ore.

vedtoges uden Afstemning.